

Arrest

nr. 71 809 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat A. BOURGEOIS, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 december 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 30 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Bushtran (gemeente Preshevë) en u bezit het Servische staatsburgerschap. Uw broer B. S. (O.V. 6.697.730) verliet Kosovo omwille van zijn problemen met oom A. S.. Toen uw broer weg was, zei A. dat hij met u nog ging afrekenen. U legde vervolgens klacht neer tegen hem bij de lokale politie in Bushtran. Daarna vernam u echter niks meer van de politie en deed u zelf ook geen poging meer om informatie in te winnen. Later hoorde u van iemand dat A. uw moeder had uitscholden en toen u hem tegenkwam in uw dorp Bushtran, confronteerde u hem hiermee. Hij dreigde later nog met u af te rekenen omdat u nog te jong was. Vervolgens ontstond er een vechtpartij tussen u en A.. Uw oom legde nog diezelfde dag klacht neer bij de politie, die dan bij u thuis uw verklaringen opnam in een proces-verbaal. U diende zelf geen klacht in – dit zou volgens u zinloos zijn – , maar stuurde evenwel drie dagen na de vechtpartij een bemiddelaar naar A.. Dit had geen resultaat. A. kondigde integendeel aan dat hij een vendetta zou starten vanaf het moment dat u 18 jaar zou worden. Later kreeg u een uitnodiging van de rechtbank. De rechtbank van Preshevë veroordeelde u als minderjarige tot een boete van 900 dinar voor de vechtpartij met A.. U bent echter van mening dat u werd veroordeeld omwille van uw etnisch Albanese afkomst gezien Servische jongeren niet beboet worden als ze in een vechtpartij betrokken geraken. U kon in beroep gaan tegen dit vonnis, maar uiteindelijk besliste u om geen verdere stappen te ondernemen en betaalde u de boete. U lichtte de politie niet in over de aankondiging van de bloedwraak. Bijkomend voegde u nog toe dat uw zussen op school werden gepest door zonen van A., maar dat u dit geschil kon regelen met de schooldirectrice. In de periode tussen uw veroordeling en uw vertrek naar België, kende u geen concrete problemen meer met A.. Uit vrees voor A. vertrok u uiteindelijk op 18 december 2010 uit uw land van herkomst en vroeg u asiel aan in België op 22 december 2010. U beschikt over uw Servische paspoort en identiteitskaart. U legde tevens een vonnis neer van de rechtbank van Preshevë dd. 11 oktober 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient er gewezen te worden op een aantal flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en het door u neergelegd vonnis van de rechtbank van Preshevë. U verklaarde dat u werd veroordeeld als minderjarige tot een boete van 900 dinar als gevolg van een vechtpartij tussen u en uw oom nav het feit dat uw oom uw moeder had beledigd (CGVS II, pp. 6-8). Naar uw mening kreeg u echter dergelijke straf omwille van uw Albanese afkomst (CGVS, pp. 4-5). Uw verklaringen dat u als minderjarige etnische Albanees benadeeld zou geweest zijn, stroken echter geenszins met de door u neergelegde uitspraak van de rechtbank. Vooreerst bent u veroordeeld wegens schending van de openbare orde omdat u de vrouw van uw oom A. hebt uitgescholden toen u vernam dat uw haan gedood werd. Daarvoor werd u veroordeeld tot een educatieve maatregel. Bovendien blijkt uit het door u neergelegde document dat de rechtbank rekening hield met uw persoonlijke, familiale en economische omstandigheden en het feit dat u minderjarig was. Overigens is het duidelijk dat de rechtbank het advies heeft gevolgd van de vertegenwoordiger van het centrum voor minderjarigen. Daarnaast diende u tevens de procedurekosten van 1000 dinar voor de correctionele rechtbank te betalen. Na het vonnis informeerde u zich over eventuele beroepsmogelijkheden maar hebt u zich neergelegd bij de beslissing en ervoor gekozen om niet in beroep te gaan (CGVS II, pp. 11-12). Uit niets blijkt dus dat u benadeeld zou zijn omwille van uw Albanese origine en/of dat de procedure tegen u niet eerlijk zou verlopen zijn. U verklaarde weliswaar dat Servische jongeren die betrokken raken bij vechtpartijen niet bestraft worden (CGVS II, p. 5). Dit betreft echter een blote bewering die u geenszins aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. Bovendien was het uw oom A., zelf een etnische Albanees, die een klacht tegen u indiende (CGVS II, p. 4). Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u, in geval van een terugkeer naar Servië, het slachtoffer zou worden van een bloedwraak. U baseert uw vrees immers louter op één uitspraak van uw oom A. die tijdens een conflict tegen u zei dat uw tijd nog zou komen als u meerderjarig was (CGVS II, p. 6). Verder dient opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van de regels waarin bloedwraak wordt omschreven (CGVS II, p. 13). Bloedwraak is een eeuwenoude Albanese traditie die door de voorschriften van de kanun nader is geregeld. De kanun is een oude Albanese vorm van gewoonterecht die vrijwel alle aspecten van het dagelijkse leven regelt. Van iemand die zou vrezen voor een bloedwraak wordt ten minste verwacht dat hij ook kan zeggen dat de kanun de regels van bloedwraak voorschrijft. Uw vrees dat u het slachtoffer zou worden van bloedwraak vanaf het moment dat u meerderjarig (18 jaar) werd (CGVS II, pp. 12-13), is daarenboven allerm minst aannemelijk gezien u verklaarde geen problemen meer met A. te hebben gekend in de periode tussen uw veroordeling op 11 oktober 2010 bij de rechtbank en uw vertrek naar België op 18 december 2010 (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, punt 35 reisroute) (CGVS II, p. 8). Op 20 oktober 2010 bereikte u immers de leeftijd van 18 jaar. Bovendien werkte u tevens zonder problemen als ober in Preshevë,

waar u eveneens nooit problemen hebt ondervonden (CGVS II, p. 10). Uiteindelijk hebt u als meerderjarige nog gedurende een periode van twee maanden in Servië gewoond en als ober gewerkt zonder concrete problemen te kennen met A., wat toch weinig aannemelijk is mocht u daadwerkelijk gevisieerd worden in het kader van een bloedwraak. In ieder geval blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie werd toegevoegd in het administratief dossier, dat bloedwraak een Albanees gewoonterecht is dat fundamenteel onverenigbaar is met de normen van een rechtsstaat. Het is dan ook allerm minst aannemelijk dat uw oom enerzijds klacht zou indienen bij de politie en een rechtszaak zou opstarten en anderzijds na drie dagen een bloedwraak zou uitroepen (CGVS II, p. 7 en 12). Het feit dat hij klacht neerlegde, wijst immers op het feit dat hij vertrouwen heeft in het rechtssysteem van de Servische autoriteiten. Hierbij dient toegevoegd dat uit analyse van diverse mensenrechtenrapporten en mediaberichtgeving blijkt dat Zuid-Servië geen bloedwraaktraditie kent zoals die bestaat in het noorden van Albanië. Het UNHCR beschouwt Zuid Servië niet als een van de regio's die de traditie van bloedwraak kennen. Ook een door CEDOCA gecontacteerde bron verklaarde dat in het algemeen in Zuid-Servië onder de Albanezen bloedwraak uiterst zelden voorkomt. Voor een specifieke analyse van de situatie in Zuid-Servië werd door CEDOCA contact opgenomen met de heer Shaip Kamberi, voorzitter van de Këshilli për të Drejtat e Njeriut (Council for Human Rights), Bujanovac. Hij verklaarde dat in het algemeen in Zuid-Servië onder de Albanezen bloedwraak uiterst zelden voorkomt. Voor 1990 bestonden er echte verzoenings/bemiddelingsraden onder leiding van de imam van het dorp die optraden in het geval van kleine geschillen tussen bijvoorbeeld familieleden of burens, veelal kleine eigendomsconflicten, die door betrokkenen zelf worden beslecht zonder rechterlijke tussenkomst. Ook nu nog treden de plaatselijke imams op als bemiddelaars in buitengerechtelijke "bemiddelingsprocedures". Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van eventuele concrete problemen met A. S. in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de nationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Conventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst kende u – uitgezonderd uw veroordeling tot een educatieve maatregel – geen problemen met de Servische autoriteiten (CGVS II, p. 14). U verklaarde dat u – nog vóór de vechtpartij – klacht neergelegde tegen A. omwille van het feit dat hij zei nog met u te zullen afrekenen (CGVS II, p. 8). Gezien de politie voor dit feit na het indienen van uw klacht niet bij u thuis kwam, was u van mening dat het zinloos was om na de vechtpartij officieel klacht in te dienen tegen A. of voor de door u beweerde aankondiging van bloedwraak de politie te contacteren. De politie zou immers toch niks ondernemen (CGVS II, p. 9 en 13). Uit uw verklaringen kan echter geenszins worden besloten tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege de plaatselijke autoriteiten. U heeft zich nadien immers nooit meer geïnformeerd over uw klacht en wat betreft de andere door u beweerde feiten hebt u geen aangifte gedaan bij de politie. Het doel van een klacht is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, kunnen ze vanzelfsprekend niet optreden. Weliswaar stelde u dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen omdat uw oom A. de autoriteiten zou omkopen (CGVS II, p. 10). Dit is echter een puur hypothetische bewering die u niet aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. In dit verband kan worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratief dossier toegevoegd. De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Ze bevestigen uitsluitend uw identiteit en nationaliteit, welke hier niet worden betwist. Het door u neergelegd vonnis van de rechtbank van Preshevë werd reeds in bovenstaande besproken. Ten slotte dient toegevoegd te worden dat er ook ten aanzien van uw broer B. S. (O.V. 6.697.730) een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zowel als artikel 1 van de conventie van Genève van 28 juli 1951 alsook een schending van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker verwijst naar een document van UNHCR van 17 maart 2006 en stelt dat de gewoonte van de vendetta nog bestaat in verschillende landen en dat de tegenpartij ook weet dat de autoriteiten in het land in kwestie in dergelijke omstandigheden machteloos zijn zodat de tegenpartij ten onrechte stelt dat de politie van Servië verzoeker zou kunnen beschermen. Verzoeker stelt voorts dat hij als familielid van een clan gewikkeld in een vendetta behoort tot een sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker verwijst ten slotte naar een artikel aan de hand van Le Beller Youn en Jeannin Marine over de vendetta in Albanië om te besluiten dat een intern vestigingsalternatief in Servië naar analogie met de situatie in Albanië niet mogelijk is. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire bescherming en besluit dat hij minstens in aanmerking moet komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) er flagrante tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en het door hem neergelegde vonnis van de rechtbank van Preshevë, (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt het slachtoffer van bloedwraak te worden in geval van een terugkeer naar Servië en (iii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, in geval van problemen met A. in de toekomst, geen beroep zou kunnen doen op de hulp en bescherming van zijn nationale overheden.

2.3. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou kunnen ondervinden naar aanleiding van een bloedwraak. Uit informatie (SRB, *Servië, Situatie van de Albanezen in de Presevo-vallei*, 15 maart 2011, last updated) toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Zuid-Servië geen bloedwraaktraditie kent zoals die bestaat in het noorden van Albanië. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt, blijkt uit deze informatie dat zelfs UNHCR Zuid-Servië niet beschouwt als één van de regio's die de traditie van bloedwraak kennen. Voorts blijkt bloedwraak een Albanees gewoonterecht te zijn dat fundamenteel onverenigbaar is met de normen van een rechtsstaat. Het is dan ook allerm minst aannemelijk dat verzoekers oom enerzijds klacht zou indienen bij de politie en een rechtszaak zou opstarten en anderzijds na drie dagen een bloedwraak zou uitroepen. Ook de vaststelling dat verzoeker na de uitspraak van de rechtbank nog gedurende een periode van twee maanden als meerderjarige in Servië gewoond en gewerkt heeft zonder concrete problemen te kennen met A., is niet aannemelijk indien verzoeker daadwerkelijk gevisieerd zou zijn in het kader van een bloedwraak. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk het slachtoffer te zijn geweest van een bloedwraak. Verzoekers bewering dat hij zou behoren tot een sociale groep dient om deze reden dan ook niet verder onderzocht te worden.

De bestreden beslissing stelde tenslotte terecht vast dat verzoeker zich voor eventuele problemen met zijn oom kan wenden tot zijn nationale overheden. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Verzoeker beperkt zich tot het opwerpen van blote beweringen niet onderbouwd met concrete elementen waar hij stelt "*dat de tegenpartij ook weet dat de autoriteiten van het land in dergelijke omstandigheden totaal machteloos zijn*";. Verzoeker toont niet aan dat zijn nationale overheden onwillig zouden zijn hem de nodige bescherming te verlenen. Er is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de asielaanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, toont de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 aan in geval van een terugkeer naar Servië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER